

PARAULA I VIDA

Els joves i les arrels cristianes d'Europa

La festivitat, demà 25 de juliol, de l'apòstol Sant Jaume i la proximitat de la Jornada Mundial de la Joventut (JMJ) inviten a una reflexió sobre el futur de la fe cristiana a Europa. L'anterior JMJ, com deveu recordar, fou celebrada a Sydney, el 2008. S'escollí el continent australià perquè l'anterior JMJ s'havia celebrat a Colònia (Alemanya). El fet que ara aquesta iniciativa retorni al nostre continent té sens dubte una clara significació.

A l'inici del missatge de Benet XVI adreçat als joves d'arreu del món, convocant-los a la JMJ de Madrid, es fa una referència clara als objectius d'aquesta trobada juvenil en el marc de la situació religiosa d'Europa.



Una noia prega durant l'anterior JMJ, celebrada a Sydney l'any 2008

Escriu el Papa: «La nostra mirada s'adreça ara a la propera JMJ que tindrà lloc a Madrid l'agost del 2011. Ja el 1989, pocs mesos abans de la històrica caiguda del mur de Berlín, el pelegrinatge dels joves féu parada a Espanya, a Santiago de Compostel·la. Ara, quan Europa ha de retrobar les seves arrels cristianes, hem fixat la nostra trobada a Madrid, amb el lema "Arrelats i edificats en Crist, fermes en la fe" (Col 2,7).»

I afegeix el Papa: «Us invito a aquest esdeveniment tan important per a l'Església a Europa i per a l'Església universal». No hi ha dubte que la JMJ té un significat i un àmbit que abraça tota l'Església; tanmateix, les paraules del Papa subratllen l'especial intenció que té per a Europa i per al futur de la fe en ella.

En el seu missatge als joves, Benet XVI es refereix a una qüestió que també tractà en el seu recent viatge a Santiago de Compostel·la i a Barcelona: el tema de Déu en la cultura occidental. «És un contrasentit pretendre eliminar Déu per tal que l'home visqui —diu el Papa en el seu missatge als joves. Déu és la font de la vida; eliminar-lo equival a separar-se d'aquesta font i, inevitablement, a privar-se de la plenitud i l'alegria». I recorda aquesta afirmació del Concili Vaticà II: «Sense el Creador la criatura es dilueix.»

La preocupació de Benet XVI per la fe en els països europeus és una constant dels seus ensenyaments. En el missatge als joves que comento assenyalava que la cultura actual, sobretot a Occident, tendeix a excloure Déu, o a considerar la fe com un fet privat, sense cap rellevància a la vida social. El Papa recorda quelcom que molts no semblen disposats a reconèixer actualment: el conjunt dels valors que són el fonament de la societat europea prové de l'Evangeli. I esmenta expressament aquests: el sentit de la dignitat de la persona, el sentit de la solidaritat, del treball i de la família. I assenyalava el Sant Pare que «es constata una mena d'eclipsi de Déu, una certa amnèsia, més encara: un veritable refús del cristianisme i una negació del tresor de la fe rebuda, amb el risc de perdre allò que més profundament ens caracteritza».

Pocs dies abans de ser escollit Papa, el cardenal Ratzinger parlà de la «dictadura del relativisme». Ara, pensant especialment en Europa, afegeix que «el relativisme que s'ha difós, per al qual tot tant me fa i no existeix cap veritat ni un punt de referència absolut, no genera veritable llibertat sinó inestabilitat, desconcert i un conformisme amb les modes del moment». Caldrà seguir amb molta atenció allò que el Papa digui als joves a la JMJ de Madrid, un esdeveniment mundial però amb especial intencionalitat envers Europa.

† **Lluís Martínez Sistach**
Cardenal arquebisbe de Barcelona



Els joves reflexionen sobre l'evangelització

El passat 22 de maig els representants dels moviments juvenils de la nostra diòcesi agrupats en el Fòrum d'Organitzacions Catòliques de Joves (FOCJ) varen celebrar la seva assemblea semestral a l'escola Maristes-La Inmaculada. El tema central fou com enfocar actualment l'anunci de l'Evangeli als joves. En la primera part de l'assemblea dirigí la reflexió Mn. Xavier Morlans, que va centrar la seva exposició en dos moments importants del procés d'evangelització: el testimoniatge de vida i l'anunci explícit de l'Evangeli. Va dir que la paraula, l'anunci explícit de la vida, la mort i la resurrecció de Jesucrist, és imprescindible per fer néixer la primera fe. Morlans va destacar que els moviments de joves tenen una gran missió per canalitzar aquesta primera experiència de fe.

GLOSSA

Davant del curs: Ajuda'ns, Senyor!

Una mestra pregava així en apropar-se l'inici de l'activitat escolar: «Bon dia, Senyor! Comença un nou curs i, després d'una colla d'anys fent classes, continuo tenint la convicció, cada dia més ferma, que la meua feina és molt engrescadora. En el moment que tanco la porta de l'aula em sento protagonista, lliure, motivada per fer allò que em proposo, i això fa que em senti viva per donar el millor de la meua persona. És una feina creativa, una oportunitat per transmetre allò que porto dins, tot el que m'has donat. Fes que m'esforci per testimoniar el teu amor!

Que cada dia continuï sent una novetat, que la relació personal amb els alumnes faci cada dia diferent, encara que sorgeixin entrebancs, nous problemes, temes inesperats amb les famílies... Que la feina em segueixi omplint. Quina satisfacció quan un infant que plorava somriu; o quan un alumne a qui li costava llegir comença a fer-ho! Quan un que no confiava en ell mateix adquireix seguretat! Quan un nou projecte surt bé o quan els alumnes se senten estimats per nosaltres! Fes-me viure i donar la vida!

Et demano, Senyor, consciència de la meua responsabilitat a nivell personal i com a membre d'un equip. També com a creient, seguidora i deixeble de Jesús i treballadora pel Regne. Sóc en un gran

vaixell que és l'escola i, entre tots, hem de fer que segueixi navegant mar endins. Dóna'm i dóna'ns la teua força!

Les famílies ens han confiat el millor que tenen, els seus fills. El nostre fer, que ultrapassa l'estricta professionalitat, el nostre criteri, el nostre tarannà, la manera de relacionar-nos amb els alumnes i amb les famílies... van conformant una manera de ser i de fer que és la riquesa de la nostra feina i de la nostra escola. Sovint parlem amb els pares sobre aspectes relacionats amb l'educació dels seus fills. Confien en nosaltres i les nostres consideracions esdevenen un referent a considerar. Feu-nos dignes d'aquesta confiança!

Que faci ben meua la teua Paraula i em deixi inspirar i guiar per ella. Que sigui la llum a seguir cada dia per donar vida a les paraules servei i compromís amb els alumnes, amb l'escola, amb les famílies, amb la societat, amb l'Església, amb el món... i amb tu, Senyor.»

Una pregària confiada i esperançada des del reconeixement de la grandesa del Pare. Ja es demanava la mateixa llum i agraïment en aquest salm referit a David: «Ensenya'm la teua ruta, Senyor, que m'encaminis en la teua veritat; que el meu cor tot sencer veneri el teu nom» (Sl 86, 11).

Enric Puig Jofra, SJ

ANY MARAGALL

M ANY
JOAN
MARAGALL
2010-2011

Estimat Senyor Bisbe: Quina alegria sobre aquesta casa! (Torràs i Bages li comunicava que batejaria el fill que el matrimoni esperava). L'esposa mare ha plorat d'alegria; el marit s'ha sentit remogut en lo més pregon del cor. Aixís, doncs, aquest fill ja és beneït en el claustre matern. Déu vulga que vingi bé i tot gloriós de que sols amb sa naixença porti ja tal dignitat i alegria. I jo ¿com podria dir a V. Il·lma. el meu agraïment? ¿Tant m'estima V. Il·lma. que vulgui donar-me semblant mostra del seu amor? L'accepto humilment, sentint tot mon deute. V. Il·lma. sabrà suplir les paraules que jo voldria dir ara per mostrar-li el meu cor.

(Carta al bisbe Josep Torràs i Bages, 22-04-1908)

DIUMENGE XVII DE DURANT L'ANY

▶ Lectura del primer llibre dels Reis (1Re 3,5.7-12)

En aquells dies, el Senyor s'aparegué a Salomó, en un somni durant la nit, en el santuari de Gabaon, i li digué: «Digue'm què vols que et doni». Salomó li respongué: «Senyor, Déu meu, vós m'heu fet rei a mi, servent vostre, perquè ocupés el tron de David, el meu pare, però sóc encara un jove que no sé conduir la gent, i em trobo enmig del poble que vós heu elegit, un poble que ningú no és capaç de comptar, de tan nombrós com és. Feu al vostre servent la gràcia de saber escoltar, perquè pugui fer justícia al vostre poble i destriar el bé del mal; sense això, qui seria capaç de governar aquest poble vostre tan considerable?» Al Senyor, li agradà que Salomó li hagués demanat això, i li digué: «Ja que no demanes molts anys de vida, ni riquesa, ni la vida dels teus enemics, sinó discerniment per poder escoltar i fer justícia, jo et donaré això que demanes: et faré tan prudent i sagaç que ni abans de tu ni després ningú no se't podrà comparar».

▶ Salm responsorial (118)

R. *Com estimo la vostra llei, Senyor!*

El Senyor és la meua heretat; / vull estar atent a les vostres paraules. / M'estimo més la llei / que surt dels vostres llavis, / que mil monedes d'or o de plata. R.

Que el vostre amor em conforti, / com vau prometre al vostre servent. / Quan arribi la vostra pietat, jo tindrè vida, / la llei farà les meves delícies. R.

Jo aprecio els vostres manaments / més que l'or i més que tot; / per això m'estimo els preceptes, / i m'empararà dels camins enganyosos. R.

És admirable el vostre pacte, / per això el té present la meua ànima. / La vostra paraula, explicada, dona llum / i l'entenen els senzills. R.



«Amb el Regne del cel passa com amb aquelles grans xarxes que, tirades a l'aigua, arpleguen de tot» (Evangeli d'avui)

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 8,28-30)

Germans, nosaltres sabem que Déu ho disposa tot en bé dels qui l'estimen, dels qui ell ha cridat per decisió seva; perquè ell, que els coneixia d'abans que existissin, els destinà a ser imatges vives del seu Fill, que ha estat així el primer d'una multitud de germans.

Ell, que els havia destinat, els crida, els fa justos i els glorifica.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (Mt 13,44-52)

En aquell temps, Jesús digué a la gent: «Amb el Regne del cel passa com amb un tresor amagat en un camp. L'home que el troba, el deixa amagat i, content de la troballa, se'n va a vendre tot el que té i compra aquell camp.

També passa amb el Regne del cel com amb un comerciant que buscava perles fines. El dia que en trobà una de molt preu, anà a vendre tot el que tenia i la comprà.

També passa amb el Regne del cel com amb aquelles grans xarxes que, tirades a l'aigua, arpleguen de tot. Quan són plenes, les treuen a la platja, s'asseuen i recullen en coves tot allò que és bo, i llenquen allò que és dolent. Igualment passarà a la fi del món: Sortiran els àngels, destriaran els dolents d'entre els justos i els llençaran al forn encès: allà hi haurà els plors i el cruir de dents.

Ho heu entès tot això?» Li responen: «Sí que ho hem entès». Ell els digué: «Mireu, doncs: Els mestres de la Llei que es fan deixebles del Regne del cel són com aquells caps de casa que treuen del seu cofre joies modernes i antigues».

▶ Lectura del primer libro de los Reyes (1Re 3,5.7-12)

En aquellos días, el Señor se apareció en sueños a Salomón y le dijo: «Pídeme lo que quieras.»

Respondió Salomón: «Señor, Dios mío, tú has hecho que tu siervo suceda a David, mi padre, en el trono, aunque yo soy un muchacho y no sé desenvolverme. Tu siervo se encuentra en medio de tu pueblo, un pueblo inmenso, incontable, innumerable. Da a tu siervo un corazón dócil para gobernar a tu pueblo, para discernir el mal del bien, pues, ¿quién sería capaz de gobernar a este pueblo tan numeroso?»

Al Señor le agradó que Salomón hubiera pedido aquello, y Dios le dijo: «Por haber pedido esto y no haber pedido para ti vida larga ni riquezas ni la vida de tus enemigos, sino que pediste discernimiento para escuchar y gobernar, te cumplo tu petición: te doy un corazón sabio e inteligente, como no lo ha habido antes ni lo habrá después de ti.»

▶ Salmo responsorial (118)

R. *¡Cuánto amo tu voluntad, Señor!*

Mi porción es el Señor; / he resuelto guardar tus palabras. / Más estimo yo los preceptos de tu boca / que miles de monedas de oro y plata. R.

Que tu bondad me consuele, / según la promesa hecha a tu siervo; / cuando me alcance tu compasión, viviré, / y mis delicias serán tu voluntad. R.

Yo amo tus mandatos / más que el oro purísimo; / por eso aprecio tus decretos / y detesto el camino de la mentira. R.

Tus preceptos son admirables, / por eso los guarda mi alma; / la explicación de tus palabras ilumina, / da inteligencia a los ignorantes. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rm 8,28-30)

Hermanos: Sabemos que a los que aman a Dios todo les sirve para el bien: a los que ha llamado conforme a su designio. A los que había escogido, Dios los predestinó a ser imagen de su Hijo, para que él fuera el primogénito de muchos hermanos. A los que predestinó, los llamó; a los que llamó, los justificó; a los que justificó, los glorificó.

▶ Lectura del santo evangelio según san Mateo (Mt 13,44-52)

En aquel tiempo, dijo Jesús a la gente: «El reino de los cielos se parece a un tesoro escondido en el campo: el que lo encuentra lo vuelve a esconder y, lleno de alegría, va a vender todo lo que tiene y compra el campo.

El reino de los cielos se parece también a un comerciante en perlas finas que, al encontrar una de gran valor, se va a vender todo lo que tiene y la compra.

El reino de los cielos se parece también a la red que echan en el mar y recoge toda clase de peces: cuando está llena, la arrastran a la orilla, se sientan, y reúnen los buenos en cestos y los malos los tiran. Lo mismo sucederá al final del tiempo: saldrán los ángeles, separarán a los malos de los buenos y los echarán al horno encendido. Allí será el llanto y el rechinar de dientes.

¿Entendéis bien todo esto?»

Ellos le contestaron: «Sí.» Él les dijo: «Ya veis, un escriba que entiende del reino de los cielos es como un padre de familia que va sacando del arca lo nuevo y lo antiguo.»

COMENTARI

El millor tresor

En la seva predicació, Jesús ofereix precisament això que costa tant de trobar: un guany immens amb una inversió insignificant. Jesús assegura que sap com aconseguir un gran tresor, superior al que ningú pot desitjar ni imaginar. Arriba a prometre un guany impensable en cap inversió o en cap activitat humana: el cent per u!

Jesús no és cap estafador, ni és tampoc exagerat o ingenu.

Ara bé, ell no parla de diners ni de riqueses materials, és clar. La seva promesa es refereix a béns molt més importants, els millors que podem tenir: la felicitat veritable i la vida per sempre. Ell sap que aquest és el tre-

sor que val la pena d'aconseguir. És conscient que l'acumulació de diners ens és més un destorb que no una ajuda, i per això proposa buscar riqueses més segures i satisfactòries.

Això sí, per obtenir aquest tresor tan valuós cal invertir-ho tot, jugar-s'ho tot a una carta. El més curiós és que no cal tenir molt, sinó deixar-ho tot, és a dir, s'han de tenir les mans i el cor ben buits i ben lliures per rebre el gran do de Déu. Perquè no es pot anar per dos camins alhora. Perquè no es pot avançar en dues direccions al mateix temps. Perquè no podem servir dos senyors.

Agustí Borrell



LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

■ **Dilluns** (litúrgia hores: 1a setm.): Ac 4,33;5,12.27-33;12,1b-2 (o bé: Ac 11,19-21;12,1-2.24) / SI 66 / 2Co 4,7-15 / Mt 20,20-28
 □ **dimarts:** Ex 33,7-11;34,4b-9.28 / SI 102 / Mt 13,36-43 ■ **dimecres** (■ Barcelona, St. Feliu i Terrassa): Ex 34,29-35 / SI 98 / Mt 13,44-46 ■ **dijous:** Ex 40,14-19.32-36 / SI 83 / Mt 13,47-53
 □ **divendres:** Lv 23,1.4-11.15-16.27.34b-37 / SI 80 / Jn 11,19-27 (o bé: Lc 10,38-42) ■ **dissabte:** Lv 25,1-8.17 / SI 66 / Mt 14,1-12 ■ **diumenge** vinent, XVIII durant l'any (lit. hores: 2a setm.): Is 55,1-3 / SI 144 / Rm 8,35.37-39 / Mt 14,13-21.

Sempre costa fer bons negocis. Més encara en temps de forta crisi econòmica com els que estem passant. A tothom li agradaria obtenir grans beneficis amb petites inversions. Ara més que mai, això sembla una veritable utopia. Avui, el qui té uns mínims ingressos i pot estalviar alguns diners, no sap com treure'n un bon rendiment. Bancs i caixes donen uns interessos simbòlics pels estalvis dels seus clients. Empreses que en altres èpoques eren fortes i segures, ara viuen en la incertesa i moltes es declaren en fallida. La borsa és una incògnita permanent. A les loteries i jocs d'atzar són molts els qui s'arruïnen i pocs els qui es fan rics.

BÍBLIA I SOCIETAT ACTUAL

Personatges de la Bíblia: Josep (4) Un gran mestre espiritual



Des de la situació privilegiada a Egipte, s'inicia la tercera part de la història de Josep. A la primera hem vist la relació amb els seus germans; a la segona, la seva desgraciada estada a Egipte; a la tercera, sent un alt mandatari, es reconcilia amb la seva família.

Josep estava ferit amb els seus germans. Sens dubte, la rancúnia havia arrelat en el seu cor. Però, segurament, l'estimació envers els seus encara estava viva en ell. Retrobar-los, quan van a Egipte a causa de la fam que hi ha a Canaan, el remou interiorment; per això, quan els veu després de tant temps, ha d'amagar-se perquè no es podia aguantar el plor (Gn 42,24).

Què havia de fer? Castigar-los pel mal que li havien ocasionat? Venjar-se des de la seva posició privilegiada? Perdonar-los? El seu penediment seria sincer?

De nou, Josep mostra el seu exquisit sentit comú, que li permet reconduir la situació. El mal genera una agressivitat exterior, la revenja, que enverina les relacions; però també desperta una agressivitat interior, el ressentiment, que emmetzina el nostre dedins. En totes dues agressivitats som esclaus del passat; el passat condiciona negativament el futur.

En canvi, el perdó és un camí que trenca aquesta perillosa teranyina per fer-nos lliures. Ens fa sortir de l'espiral de la violència. El perdó és el contrari de l'agressivitat. Qui perdona renuncia a atacar a qui li ha fet mal. En aquest sentit el perdó desactiva el mal, el neutralitza. Això tampoc no vol dir que perdonar impliqui la renúncia a tenir raó, a defensar el que és just o al que estableix el dret, sinó a fer mal.

Josep Otón

(Històries i personatges. Ed. Claret, Barcelona 2009)

Visitar y ayudar al enfermo

El hecho pretende resaltar el bien que hacen los sacerdotes y voluntarios dedicados a la pastoral de la salud a los enfermos.

La periodista Anna Griera escribía en el *Diari de Sabadell* la siguiente experiencia:

—Un día se me rompió la rótula y el tendón de la rodilla. Estuve ingresada en el hospital Taulí de Sabadell, del que era capellán Mn. Lluís Castells, rector de la parroquia de la Santísima Trinidad.

Todos los días venía a vernos. Se interesaba por cada uno.

Me contaba algo positivo, espiritual, con buen humor, que me animaba y me alentaba para una mejor y pronta recuperación.

Siempre arrancaba una sonrisa o una risa reconfortante.

Cada visita suya dejaba en el ambiente el olor de una buena amistad, de confianza, de ternura, de paz, de bien.

Sus palabras, sus gestos eran un espacio de humanidad, de benevolencia, de espiritualidad... muy necesarios en momentos en que la persona deviene más vulnerable, por el ambiente hospitalario, y es entonces cuando su presencia más se necesita y se agradece.

«¡Que Dios te bendiga, buen hermano Lluís!»

«¡Estaba enfermo y me visitasteis!», nos dice Jesús.

J. M. Alimbau

SANTORAL

24. ✠ Diumenge XVII de durant l'any. Sant Víctor, mr.; sant Borís, mr.; santa Cristina, vg. i mr.; beates Pilar, Maria-Àngels i Teresa, vgs. carmelitanes i mrs. a Guadalajara.

25. Dilluns. Diada de Sant Jaume (anomenat el Major), apòstol (†44, per Pasqua), de Betsaida, germà de Joan (fills de Zebedeu), patró d'Espanya; santa Valentina, vg. i mr.

26. Dimarts. Sant Joaquim i santa Anna, pares de la Verge Maria (tradicció iniciada s. II).

27. Dimecres. Sant Cugat (Cucufate), mr. barceloní (s. IV), d'origen africà, venerat, entre altres indrets, a Sant Cugat del Vallès; santes Juliana i Semproniana, vgs. i mrs. de Mataró, patrones d'aquesta ciutat; sant Pantaleó,

metge mr.; sant Celestí I, papa (422-432); sant Aureli, mr.

28. Dijous. Santa Caterina Thomàs, vg. agustina, de Mallorca; sant Víctor I, papa africà i mr.; beat Urbà II, papa (francès, 1088-1089); sants Nazari i Cels, mrs.; sant Ursus, abat; sant Pere Poveda, prev. i mr.

29. Divendres. Sta. Marta, germana de Maria i de Llätzer, amics de Jesús residents a Betània, patrona dels hostalers i taverners; St. Adam, el primer humà; St. Fèlix III, papa (romà, 483-492).

30. Dissabte. Sant Pere Crisòleg (s. IV-V), bisbe de Ravenna i doctor de l'Església; màrtirs de Sant Joan de Déu (Calafell i altres indrets, 1936); sants Abdó o Abdon i Senén (popularment Nin i Non), mrs., patrons dels hortolans; sant Justí de Jacobis, bisbe.

EDUCAR

Elogio de la educación lenta



Como prestado el título de este comentario del que puso en su libro un erudito maestro de la escuela pública, Joan Doménech Francesch, el cual cita como pionero de este movimiento, que preconiza la lentitud educativa, al escocés residente en Canadá Carl Honoré, que lo ha popularizado en su libro *Elogio de la lentitud*. Tiene algo de provocación este elogio de la lentitud en la cultura actual, en la que imperan la rapidez y la inmediatez.

Pero el libro de Joan Doménech se expresa de manera diáfana al afirmar: «Debido a su naturaleza la educación es una actividad lenta. Los procesos educativos son lentos para que los aprendizajes formen parte de un recorrido que pasa por una multiplicidad de estadios y de momentos. Aprendizajes diversos como aprender a leer y a escribir, aprender un oficio o aprender a relacionarse con el resto de la humanidad... son ejemplos de los conocimientos diversos que hacemos a lo largo de la vida y que precisan de estos períodos prolongados para consolidarse y, de esta manera, profundizar en ellos.»

Chi va piano, va lontano parece ser la conocida máxima italiana que predica este autor de la educación lenta. Otro autor, J. L. Trechera, sigue la misma línea que Doménech en el curioso libro *La sabiduría de la tortuga*. El título lo dice todo y es contundente: «La velocidad hace perder el sentido, el gusto y el placer que nos provocan las cosas.»

La obra de Doménech aboga por una desaceleración general de la educación, una disminución de la velocidad de los procesos docentes, como una de las maneras que tenemos para abrir nuevos caminos y favorecer la calidad pedagógica para todos.

Dr. Paulino Castells

(Tenemos que educar, Ed. Península. Hem d'educar, Ed. Columna)

ENTREVISTA



► NÚRIA CAUM

Conèixer les identitats religioses

L'Institut Superior de Ciències Religioses de Barcelona (ISCREB) ofereix per al curs 2011-2012 un màster en *Identitats religioses i diàleg* —que s'impartirà en quatre sessions setmanals, de 18.30 a 21 h. Aquest màster està adreçat especialment a persones interessades a conèixer els aspectes fonamentals de diferents tradicions religioses, ja sigui per raons personals, com també per poder desenvolupar millor la seva professió en àmbits on aquestes incideixen notablement —com ara l'educatiu o el sanitari. A més, permetrà avaluar les societats contemporànies a partir dels models proposats per les ciències de la religió —sagrat, divinitat, fe, creença, culte o moral—, per tal de copsar els punts de confluència, així com l'originalitat de cada tradició religiosa estudiada. La Núria Caum, religiosa de la Companyia de Maria, és cap d'estudis de l'ISCREB (www.iscreb.org/ 934 541 963).

Per què va bé conèixer les grans tradicions religioses?

Pensem que les religions tenen un paper important tant en la configuració de les identitats personals com en l'agenda de les qüestions socials i culturals que avui tenim plantejades. Per això, quan proposem reflexionar sobre la nostra realitat social ens cal conèixer millor les tradicions religioses que ara són presents entre nosaltres.

Com a catòlics, què ens aporta aquest màster?

Certament, el fet de conèixer altres tradicions religioses no només ens ajuda a comprendre més els altres, sinó que també ens fa aprofundir en la nostra pròpia identitat religiosa com a catòlics. Per contrast amb elles, podem anar copsant amb més nitidesa el que som i, alhora, ens poden enriquir amb les seves recerques, intuïcions...

Què destacaria del seu contingut?

El màster compta amb un bloc d'assignatures sobre grans religions, però va més enllà del tractament descriptiu d'aquestes, atès que també s'aborden les coordenades bàsiques de la nostra societat actual on s'insereixen, per tal de valorar quina pot ser la seva aportació. I un altre bloc de matèries se centra més explícitament a aprofundir en les condicions i possibilitats per al diàleg interreligiós.

Òscar Bardají i Martí

AGENDA

ACTES I CONFERÈNCIES

Parròquia Mare de Déu dels Àngels (c/ Balmes 78). Tridu, dies 30 i 31 juliol: 19 h, pregària mariana i 19.30 h Eucaristia i reflexió; 1 d'agost, 18.30 h vigília mariana, rosari, vespres solemnes, salve i ofrena de flors, 19.30 h Missa recordant els difunts, 20.30 h «Imatge i so» a les terrasses. Festa: dia 2 d'agost: misses a les 8.30, 12.30 i 17.30 h; 19.30 h Missa solemne, llàgrimes de la Verge i salve; a 20.30 h, concert marià a càrrec de la soprano Carme Montoya. Durant tot el dia es pot guanyar la indulgència plenària en la forma acostumada.

Parròquia de Sant Pau del Camp (c/ Sant Pau 101). Como cada año, la Asociación Amigos del Apóstol Santiago y del Camino de Santiago de Barcelona organiza una Misa que tendrá lugar en esta hermosa iglesia románica el próximo lunes día 25 a las 20 h.

Representació del Misteri de la Selva. L'Església de Sant Andreu Apòstol de la Selva del Camp (Baix Camp) acollirà els propers 14 i 15 d'agost el 32è cicle de representacions d'*El Misteri de la Selva*, l'escenificació del drama assumpcionista íntegre més antic d'Europa escrit en llengua romànica al final del s. xiv. És un esdeveniment cultural de primer ordre a Catalunya, de gran interès filològic i musicològic. Representacions: 14 d'agost (22 h) i 15 d'agost (20 h). Lloc: església de Sant Andreu Apòstol de la Selva del Camp. Informació i reserva d'entrades, t. 636 541 532.

Amics del pare Pio de Pietrelcina. Trobada cada darrer dilluns de mes (pregària i reunió) dirigida per fra Valentí Serra, caputxí. Pròxima sessió, dilluns 25 de juliol (18.15 h), a la parròquia de la Concepció (c/ Llúria 70), t. 934 576 552.

Germanetes dels Pobres (pl. Tetuan 45-49). Dissabte 30 de juliol (17 h), recital de piano pro reconstrucció urgent de la casa de Gràcia. Pianista: Ricard Rovirosa i Cabré. Interpretarà peces de J. S. Bach, W. A. Mozart, F. Chopin i S. Rachmaninoff. Dedicat a les Germanetes i als residents. Entrada individual i fila 0: 10 euros (escreix voluntari). Familiar: 20 euros. Organitza: Capella de Música de Sant Felip Neri. Telèfons de contacte: 669 286 454 - 669 790 214.

Nomenaments del Sr. Cardenal Arquebisbe

Amb data 21 de juny de 2011, festivitat de Sant Lluís Gonçaga, el Dr. Lluís Martínez Sistach, cardenal arquebisbe de Barcelona, realitzà els següents nomenaments:

(Completem la publicació dels nomenaments i jubilacions que vàrem iniciar el passat 10 de juliol)

1. NOMENAMENTS PARROQUIALS

Nomenaments de vicari

- Mn. Buenaventura Acero Garrido - Sant Pere i Mare de Déu del Pilar, del Masnou, que formen una agrupació parroquial
- Mn. David Álvarez Rodríguez - Sant Vicenç, de Barcelona
- Mn. Ramon Batlle Tomàs - Santa Maria, de Mataró, que juntament amb Sant Josep, de Mataró, de la qual ja és vicari, formen una agrupació parroquial
- Mn. Carlos de la Fuente Girao - Sant Pius X, de Barcelona
- Mn. Manuel Pérez Moreno - Maria Reina, de Barcelona
- Mn. F. Xavier Prieto Ordás - Sant Martí de Provençals, de Barcelona, que juntament amb Santíssim Sagrament, de Barcelona, de la qual ja és vicari, formen una agrupació parroquial
- P. Isidre Sans Balcells, MCCJ - Sant Rafael, de Barcelona (per un any)

Nomenament de prevere adscrit

- Mn. Agustí Moreno González - Sant Isidre, de l'Hospitalet de Llobregat

Nomenament de diaca adscrit

- Mn. Miquel Adrover Santamaría - Sant Pançraç, de Barcelona

2. JUBILACIONS CANÒNIQUES

Així mateix, han estat acceptades les peticions de jubilació canònica següents, que es faran efectives respectivament el dia de l'inici del ministeri dels nous rectors de cada parròquia:

- Mn. Joan Barat Garell, fins ara rector de Santa Maria, de Mataró
- Mn. Jaume Castellví Masjuan, fins ara rector de Sant Josep, de Badalona
- Mn. Francesc Lladós Pastallé, fins ara rector de Sant Pius X, de Barcelona
- Mn. Amador Roig Santacana, fins ara rector de Sant Ferran, de Barcelona
- Mn. Lluís Saumell Gili, fins ara rector de Sant Ildefons, de Barcelona
- Mn. Joaquim Vives Aragó, fins ara rector de Sant Miquel dels Sants, de Barcelona

CURSETS

X Simposi d'Espiritualitat. Del 3 al 5 d'agost, organitzat pel Seminari del Poble de Déu al Casal Sant Martí de Campelles (Ripollès). Ponències: Sra. Lourdes Campi (llic. en ciències de l'educació), P. Jordi-Agustí Piqué, OSB (dr. en teologia dogmàtica i professor superior d'orgue), P. Rafael Barruè, O. Cist. (llic. en teologia fonamental i en belles arts) i Mn. Carles Rivas (llic. en ciències eclesiàstiques). Inscripcions: t. i fax: 972 727 288; 692 603 180; csm@spdd.org.

BREUS

Viu la beatificació, a Ràdio Estel durant l'estiu. El proper 8 d'octubre serà beatificada Anna Maria Janer Anglarill, fundadora de l'Institut de Germanes de la Sa-

grada Família d'Urgell. Com a preparació, tots els diumenges a les 8 del matí, Ràdio Estel emet un programa especial dedicat a ella, d'una durada de 15 minuts. Les últimes novetats sobre aquesta beatificació es poden trobar a www.anamarijaner.org. Les persones interessades a participar en aquesta beatificació poden trucar al t. 937 870 116.

L'alcalde Xavier Trias a Ràdio Estel. El programa *Amb llum pròpia*, de Ràdio Estel, va comptar l'1 de juliol passat amb un convidat d'excepció: Xavier Trias i Vidal, nou alcalde Barcelona. El polític convergent va visitar els estudis de l'emissora diocesana, on va re-



passar a bastament la seva trajectòria humana i política. L'alcalde va mostrar la seva faceta més personal i, juntament amb la militància política, va confessar també la seva militància catòlica. L'entrevista a Xavier Trias, realitzada pel cèlebre periodista Joan Armengol, director i presentador del programa *Amb llum pròpia*, va ser el colofó a una temporada plena de grans personatges del món de la política, de la cultura, dels mitjans de comunicació i de l'Església. Foto: Agustí Codinach.



Visita a Barcelona de l'arquebisbe i teòleg Bruno Forte. En un acte organitzat per la Fundació Joan Maragall (FJM), el dia 30 de juny visità Barcelona el Dr. Bruno Forte, arquebisbe de Chieti-Vasto i eminent teòleg, que apareix en la foto amb el cardenal arquebisbe de Barcelona. El Dr. Bruno Forte pronunciarà una conferència durant l'acte celebrat a l'auditori de la Pedrera, que presidí el cardenal de Barcelona, Dr. Lluís Martínez Sistach. En aquest acte es produí el relleu entre el president sortint de la FJM, Dr. Antoni Matabosch, que ho ha estat des que es va fundar, i el nou president, el Dr. Josep M. Carbonell, membre del Patronat de la FJM des de la seva fundació.

El Dr. Bruno Forte, que ja en una ocasió anterior vingué a Barcelona invitat per la FJM, parlà sobre «Els noms de la bellesa i el misteri de Déu». L'arquebisbe italià dividí la seva exposició en tres etapes, «com si es tractés de tres arcades d'un pont llençat entre el pensament i la vida: la primera, dedicada a l'actualitat de la bellesa per al nostre present; la segona, centrada en els noms de la bellesa segons la memòria d'Occident; la tercera, sobre la bellesa com a porta al misteri de Déu». La FJM publicarà el text íntegre d'aquesta conferència.

PALABRA Y VIDA

Los jóvenes y las raíces cristianas de Europa

La festividad, mañana 25 de julio, del Apóstol Santiago y la proximidad de la Jornada Mundial de la Juventud (JMJ) invitan a una reflexión sobre el futuro de la fe cristiana en Europa. La anterior JMJ, como se recordará, se celebró en Sydney, en 2008. Se escogió el continente australiano porque la anterior JMJ se había celebrado en Colonia (Alemania). El hecho de que ahora esta iniciativa retorne a nuestro continente tiene sin duda una clara significación.

Al comienzo del mensaje de Benedicto XVI a los jóvenes de todo el mundo, convocándolos a la JMJ de Madrid, se hace una referencia clara a los objetivos de este encuentro juvenil en el marco de la situación religiosa en Europa. Escribe el Papa: «Nuestra mirada se dirige ahora a la próxima JMJ que tendrá lugar en Madrid en agosto de 2011. Ya en 1989, algunos meses antes de la histórica caída del muro de Berlín, la peregrinación de los jóvenes hizo un alto en España, en Santiago de Compostela. Ahora, en un momento en que Europa tiene que volver a encontrar sus raíces cristianas, hemos fijado nuestro encuentro en Madrid, con el lema "Arrraigados y edificados en Cristo, firmes en la fe" (Col 2,7).»

Y añade el Papa: «Os invito a este evento tan importante para la Iglesia en Europa y para la Iglesia universal.» No hay duda de que la JMJ tiene una significación y un ámbito que abarca toda la Iglesia; sin embargo, las palabras del Papa subrayan la especial intención que tiene para Europa y para el futuro de la fe en ella.

En su mensaje a los jóvenes, Benedicto XVI se refiere a una cuestión que también trató en su reciente viaje a Santiago de Compostela y a Barcelona: el tema de Dios en la cultura occidental. «Es un contrasentido pretender eliminar a Dios para que el hombre viva —dice el Papa en su mensaje a los jóvenes. Dios es la fuente de la vida; eliminarlo equivale a separarse de esta fuente e, inevitablemente, a privarse de la plenitud y la alegría.» Y recuerda esta afirmación del Concilio Vaticano II: «Sin el Creador la criatura se diluye.»

La preocupación de Benedicto XVI por la fe en los países europeos es una constante de sus enseñanzas. En el mensaje a los jóvenes que comento, señala que la cultura actual, sobre todo en Occidente, tiende a excluir a Dios o a considerar la fe como un hecho privado, sin ninguna relevancia en la vida social. Recuerda el Papa algo que muchos no parecen dispues-

tos a reconocer actualmente: el conjunto de los valores que son el fundamento de la sociedad europea proviene del Evangelio. Y menciona expresamente estos: el sentido de la dignidad de la persona, el sentido de la solidaridad, del trabajo y de la familia. Y señala el Santo Padre que «se constata una especie de *eclipse de Dios*, una cierta amnesia, más aún: un verdadero rechazo del cristianismo y una negación del tesoro de la fe recibida, con el riesgo de perder aquello que más profundamente nos caracteriza».

Pocos días antes de ser elegido Papa, el cardenal Ratzinger habló de la «dictadura del relativismo». Ahora, pensando especialmente en Europa, añade que «el relativismo que se ha difundido, para el que todo da lo mismo y no existe ninguna verdad ni un punto de referencia absoluto, no genera verdadera libertad sino inestabilidad, desconcierto y un conformismo con las modas del momento». Habrá que seguir con mucha atención lo que el Papa diga a los jóvenes en la JMJ de Madrid, un evento mundial pero con especial intencionalidad de cara a Europa.

† **Lluís Martínez Sistach**
Cardenal arzobispo de Barcelona